

Sygnatura akt VI Ka 28/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **8 września 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Mika

Sędziowie Grażyna Tokarczyk (spr.)

Krzysztof Ficek

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Adama Mościńskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.

oraz Ż. Z. przedstawiciela Urzędu Skarbowego w R.

po rozpoznaniu w dniach 26 czerwca 2020r. i 8 września 2020 r.

sprawy **R. D.** ur. (...) w H.,

syna R. i J.

oskarżonego z art. 54 § 1 k.k.s., art. 56 § 4 k.k.s., art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 18 października 2019 r. sygnatura akt II K 26/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 4 w ten sposób, że podwyższa należną adw. K. U. kwotę do 2.479,68 zł (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt osiem groszy) w tym 463,68 zł (czterysta sześćdziesiąt trzy złote i sześćdziesiąt osiem groszy) podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu;
2. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. U. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych 92/100) obejmującą kwotę 115,92 zł (sto piętnaście złotych 92/100) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 28/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. *Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji*

wyrok Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z 18.10.2019 r. sygn. akt II K 26/17

1.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. *Granice zaskarżenia*

1.1.1. *Kierunek i zakres zaskarżenia*

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	obraza przepisów postępowania tj. art. 71 § 1 w zw. z art. 313 kpk w zw. z art. 113 kks w zw. z art. 44 § 5 kks poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że nastąpiło przedłużenie terminu przedawnienia karalności podczas, gdy oskarżonemu przedstawiono zarzuty w dniu 20 listopada 2015 r., czyli po upływie terminu przedawnienia, który nastąpił 31 grudnia 2012 r.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Przestępstwo skarbowe kwalifikowane wedle aktu oskarżenia i zarzutów ogłoszonych oskarżonemu 20.11.2015 r. z art. 54 § 1 kks, art. 56 § 4 kks, art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks, zagrożone jest również karą pozbawienia wolności, a zatem karą pozbawienia wolności do lat 5, czyli wedle art. 44 § 1 pkt 2 kks podstawowy termin przedawnienia to lat 10 i dodatkowy wynikający z § 5 również 10. Te terminy niewątpliwie nie upłynęły, skoro w wypadku zarzutu I bieg terminu rozpoczął się 31.12.2006 r., a II 31.12.2007 r. Tożsamo sytuacja przedstawia się już w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu a wypełniającego znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks i art. 55 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks, art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt 2 kks.

Z punktu widzenia zarzutu przedawnienia czynu oskarżonego istotne są przepisy ordynacji podatkowej odnoszące się do zawieszenia biegu terminu przedawnienia należności podatkowej co ma znaczenie z punktu widzenia art. 44 § 2 kks.

Wedle art. 70 § 6 ordynacji podatkowej na datę czynu, bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego zostaje zawieszony z dniem: pkt 1) wszczęcia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania.

Na datę wszczęcia śledztwa 9.12.2011 i wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów 15.12.2011 r. wskazany przepis stanowił, że bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego zostaje zawieszony nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem: pkt 1) wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania.

Od 15.10.2013 r. wprowadzono treść pkt 1) wskazującą, że bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego zostaje zawieszony a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania. Powinność zawiadomienia podatnika jest wynikiem zmian ustawy wobec treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 17.07.2012 r. w sprawie P 30/11, gdzie orzekł, że art. 70 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 58 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w zakresie, w jakim wywołuje skutek w postaci zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem postępowania karnego lub postępowania w sprawie

o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym to postępowaniu podatnik nie został poinformowany najpóźniej z upływem terminu wskazanego w art. 70 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa - jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji.

Zatem również na datę wszczęcia śledztwa pomimo wówczas obowiązującej ustawy, której konstytucyjność w oznaczonym zakresie została zakwestionowana, zbadać należało, czy został spełniony standard zawiadomienia podatnika o wszczęciu postępowania o przestępstwo skarbowe. Sąd odwoławczy w obecnym składzie podziela stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wyrażone w wyroku z 9.11.2016 r. sygn. akt I SA/Sz 773/16, że w świetle wyroku Trybunału dla wystąpienia skutku z art. 70 § 6 pkt 1 o.p. konieczne jest aby podatnik został poinformowany, że nastąpiło wszczęcie postępowania karnego skarbowego, które wywoła ten skutek, że przedawnienie nie nastąpi. Poinformowanie takie może nastąpić także w wezwaniu do stawienia się w charakterze podejrzanego w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem zobowiązania, którego dotyczy termin przedawnienia (LEX nr 2182913). Przyjąć przy tym należy, że wskazany obowiązek informacji spoczywający na organie podatkowym wymaga skierowania określonej korespondencji na adres podatnika, który ten wskazał organowi podatkowemu, a samo

doręczenie ma nastąpić w formie przewidzianej w ustawie, czyli również w postaci doręczenia zastępczego. To bowiem jest obowiązkiem podatnika, aby zawiadamiać organ podatkowy o zmianach miejsca pobytu, a nie do przyjęcia byłby wymóg osobistego przyjęcia informacji, taki nie wynika z ustawy, a i trudno poszukiwać wsparcia w ustawie zasadniczej dla takiego wymogu.

W niniejszej sprawie zarzuty ogłoszone zostały oskarżonemu niewątpliwie po upływie terminu przedawnienia karalności należności podatkowej, ale już w grudniu 2011 r. skierowane zostało do oskarżonego na adres zgłoszony przez niego organowi podatkowemu wezwanie do stawiennictwa w charakterze podejrzanego o przestępstwo skarbowe kwalifikowane min. z art. 54 § 1 kks- doręczenie nastąpiło w postaci zastępczej jeszcze w roku 2011. Dlatego ocenić należało, że organ podatkowy, dopełnił obowiązku zawiadomienia podatnika o wszczęciu postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a podejrzenie popełnienia przestępstwa wiązało się z niewykonaniem zobowiązania podatkowego, a tym samym doszło do skutecznego zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Dlatego zarzut przedawnienia karalności czynu oskarżonego nie jest zasadny.

Wniosek

uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nie doszło do przekroczenia terminów o których mowa w art. 44 § 1 pkt 2, § 2 i 5 kks.		
3.2.	obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego wyroku, a to art. 7 kpk, poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów, a to dowodu z zeznań świadka T. A. oraz ustalenie na tej podstawie stanu faktycznego sprawy, w szczególności faktu, jakoby oskarżony miał świadomość tego w jakie przedsięwzięcie jest zaangażowany i jaka jest jego rola, a ponadto uznanie za miarodajną wyłącznie opinię biegłego P. Z., z pominięciem dla ustalenia podstawy faktycznej wyroku opinii biegłego J. G., pomimo iż z obu opinii wynikają zasadniczo wnioski przeciwne	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeśli tylko: - jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, - stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, - jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto		

zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12.07.2006 roku sygn. II KK 12/06 LEX nr 193084). obrońca oskarżonego nie wykazał naruszenia wskazanych zasad prezentując stosunkowo dużą dowolność w traktowaniu obszernie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, pomijając przy tym zaprezentowaną przez Sąd I instancji ocenę dowodów, nie pokusił się nawet dlaczego i w jakim jej punkcie znajduje uchybienia w rozumowaniu, sprzeczności z zasadami wiedzy, czy doświadczenia życiowego, nawet przez pryzmat wyjaśnień samego oskarżonego, czy też świadków J. M., A. B., ale też kierowców realizujących transporty. Podobnie, gdy chodzi o opinie biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, kiedy już tylko przebieg czynności związanych z procesem gromadzenia danych niezbędnych dla opiniowania w niniejszym postępowaniu, a także w tym równoległe toczącym się, wskazuje na z jednej strony inny przedmiot zainteresowania organu procesowego, a z drugiej i co dla odpowiedzialności oskarżonego ważniejsze, z zakresu materiału badanego i porównawczego przedstawionego biegłemu P. Z.. Apelujący pomijając zaprezentowane niezadowolenie z wniosków opinii nie wykazał w jakim zakresie w tej opinii widzi niepełność, niejasność, czy wewnętrzna sprzeczność, a to w gruncie rzeczy pozwoliłoby jedynie kategorycznie opinię zdyskredytować. Wreszcie wnioski opinii korelują z zeznaniami świadków, co do aktywności oskarżonego w procederze, w którym współdziałał z R. B. i J. S.. W pozostałym zakresie

w pełni akceptując ustalenia i oceny zaprezentowane przez Sąd I instancji czynienie powtórzeń uznać należy za zbędne.		
Wniosek		
zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zgromadzony w sposób prawidłowy i pełny materiał dowodowy, poddany ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego doprowadził do prawidłowych ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego.		
3.3.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu przez Sąd, że oskarżony dopuścił się przypisanego w wyroku czynu, w sytuacji gdy oskarżony w sposób nie budzący wątpliwości i przekonujący wyjaśnił, że jedynie pracował na złomowcu u R. B., a nadto, że w 2006 roku nie było go w ogóle w R., przy braku dowodów wykazujących ponad wszelką wątpliwość jakoby oskarżony istotnie był w R. w przypisanym okresie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych (wyrok SN z 3.10.2014 r. sygn. SNO 46/14, LEX nr 1514772). I ten zarzut jest bezzasadny, wbrew twierdzeniu oskarżonego w niniejszej sprawie, nie znalazły potwierdzenia depozycje, jakoby w roku 2006 w ogóle nie było go w R., w tym zakresie nie sposób odrzucić zeznań T. A., bo w jego relacji nie chodziło o różnice w dniach czy miesiącach, ale informacje o tym, że do 2010 r., a zatem w kolejnych czterech latach po zarzucie nadal widywał oskarżonego w R., o czym przekonują też wnioski opinii biegłego P. Z..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zgromadzony w sposób prawidłowy i pełny materiał dowodowy, poddany ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego doprowadził do prawidłowych ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego.		
3.4.	<p>obraza przepisów prawa materialnego, a konkretnie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze w zw. z §4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu poprzez przyznanie od Skarbu Państwa opłaty przysługującej adwokatowi tytułem pomocy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu według stawki minimalnej, pomimo iż przyznanie tejże opłaty według stawki wyższej uzasadnione było nakładem pracy adwokata, w szczególności czasem poświęconym na przygotowanie do prowadzenia sprawy, liczby stawiennictw na rozprawach, stopniem zawiloci sprawy, obszernością zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności dopuszczeniem dowodów z zeznań wielu świadków oraz opinii biegłego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Zgodzić się należało, że zaangażowanie obrońcy wyznaczonego z urzędu w zakres prowadzonego postępowania dowodowego oraz przeprowadzane dowody, jego aktywność przez pryzmat zawilości sprawy, ocenione być powinny, jako ponadprzeciętne. Oczywiście sam fakt długości trwania postępowania oraz ilości terminów rozpraw nie jest tego wyrazem, skoro z tego tytułu przyznawane jest wynagrodzenie podwyższone o 20% za każdy kolejny termin rozprawy. Niemniej badany całościowo nakład pracy obrońcy w niniejszej sprawie uzasadnia przyznanie mu wynagrodzenia we wnioskowanej przed Sądem I instancji kwocie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana i zasądzenie na rzecz obrońcy 1,5 krotności minimalnego wynagrodzenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy podzielił stanowisko, że nakład pracy wyznaczonego z urzędu obrońcy oskarżonego uzasadniał podwyższenie przyznanego mu wynagrodzenia.</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>4.1.</p>	

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
skazanie za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks i art. 55 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks, art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt 2 kks z tego konsekwencjami	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Zgromadzony w sposób prawidłowy i pełny materiał dowodowy, poddany ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego doprowadził do prawidłowych ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego. Sąd dokonał prawidłowej oceny prawnej zachowania oskarżonego, trafnej subsumpcji, wymierzając karę której nie sposób przypisać rażąco niewspółmiernej surowości. Nie sposób dostrzec w niniejszej sprawie okoliczności, które nakazywałyby orzekanie poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
punkt 4 poprzez podwyższenie należnej obrońcy kwoty do 2479,68 zł z tytułu kosztów pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu.	
Zwiążle o powodach zmiany	
Sąd odwoławczy podzielił stanowisko, że nakład pracy wyznaczonego z urzędu obrońcy oskarżonego uzasadniał podwyższenie przyznanego mu wynagrodzenia do 1,5 krotności stawki minimalnej.	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
1.10. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<i>Koszty Procesu</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3, 4	W toku postępowania odwoławczego oskarżony korzystał z pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu, której koszty wedle oświadczenia obrońcy nie zostały uiszczone w całości, ani w części, co rodziło konieczność orzeczenia o należnym wyznaczonemu obrońcy wynagrodzeniu. Oskarżonego przy uwzględnieniu jego warunków osobistych i sytuacji majątkowej należało zwolnić od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze wydatkami obciążając Skarb Państwa.

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks i art. 55 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks, art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt 2 kks		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana